Visul, producător al unui lungmetraj narativ

On Mai 28, 2021

Narațiunea care îți ghidează viziunea poate să prindă contur atunci când logica visului din pictură se întâlnește cu logica visului din cuvânt.

Mi-am așezat ființa într-un neobișnuit context narativ, cu scopul de a surprinde metaforic procesul creator al unei imaginii artistice veridice: reproducerea vieții reale într-o dimensiune a iluziei atotputernice și a mirajului înaltului spre care tinde evolutia unei noi forme de conștiință. Acest fapt se asociază cu ivirea unei noi mentalități, mai atentă la aspectele legate de redarea realității de dincolo de iluzie, de dincolo de orizontul vizual, dincolo de dimensiunile măsurate în spațiu-timp.

Este ca și când m-aș fi refugiat într-un vis în care protagonistul este un artist al penelului, scos din neuitare, capabil să redea acel contrast între "viață" și "fără de viață" într-un tablou plin de culoare.

Or șederea ființei mele "în afara" terenului vizibil al conștiinței diurne, proiecția ei rațională într-un vis și disiparea ei în imaginarul infinit, pe măsura unei metafizici capabilă să întrunească o certitudine asemănătoare cu aceea a științei, mi-a schimbat total concepția despre adevărul aparențelor înșelătoare. Este clar că întreaga mea ființă, corespondentul ei pe planul unei conștiințe spirituale a schimbării, intră mai amănunțit în analiza unui procedeu de alteritate numit *Uphasetsirah* (realizarea Unității Sinelui în acea parte a lumii invizibile).

Exact. Astfel s-a petrecut acea revelație care mi-a schimbat viața, și a cărei lumină strălucește în adâncul unui suflet prins în mrejele artei, decis să își caute cărarea pe acea zonă a imaginii ce se hrănește constant din structurile constituite ale lumii vizibile și ale lumii invizibile. Şi, conștientizând starea de vis în care lumea este magică, mai ales după ce o forță nevăzută mi-a îngăduit cu greu să realizez transcenderea dincolo de spațiul fizic, mi-am amplasat ființa într-o măsură absolută, nelimitată, a luminozității imaginii pe care o proiectez în lumea exterioară.

Într-adevăr, visul este un stimulent pentru mintea unui artist perspicace care vrea să profite de un efect identic celui de clar-obscur, pe care numai literatura sau pictura îl poate revela. Așa că mă refugiez într-un vis transpus pe pânză în timp ce neglijez restul...

Leadership: Imaginea pe care o generezi în conformitate cu determinarea perspectivelor de abordare a realității, depinde strict de sugestivitatea unei manifestări vizionare a imaginației pe care o poți asuma sub formă de narațiune?

Creația mea este însăși visul pe care vi-l împărtășesc ca pe o taină, sau ca pe o certitudine. Iar povestea fabuloasă a unei viziuni ontologice este creația unui visător care renunță la realitate pentru a urma o lume fantastică, dar extrem de spectaculoasă, pentru că este lumea propriului Sine.

Mă refer la faptul că visul meu, așa cum este el: mărunt în descriere, dar fascinant prin întindere și diversitate, pare să facă parte din conținutul unui alt vis, din care trezirea nu este altceva decât o opțiune de rezervă. Visul mă îndeamnă să pun în mișcare imaginarul, eventual să realizez imposibilul.

Şi în vis mi-a apărut un om care se visa el însuși parte dintr-un vis care se repeta continuu,

și s-a repetat, și s-a repetat până când omul a decis să deseneze sau să picteze o reprezentare a ceea ce se întâmplă în sufletul său. Ca un fel de Hocus Pocus în care moartea învinge viața prin crearea unui sine virtual puternic, prin activarea unui "sine narativ" care nu respectă cronologia reală.

Cred că la asta se referea scriitorul Jorge Luis Borges atunci când își încheia povestirea despre un vestit magician:

"În zorii unei dimineți fără păsări, magicianul văzu încingându-se, de-a lungul zidurilor, un incendiu concentric. Preț de o clipă, se gândi să se refugieze în apele râului, dar apoi înțelese că moartea venea să-i încununeze bătrânețea și să-l mântuie de zbuciumul vieții. Se îndreptă spre flăcări. Dar acestea nu-i sfâșiară trupul, ci îl mângâiară și îl acoperiră, fără căldură și fără combustie. Cu ușurare, cu umilință, cu groază, înțelese că și el era o simplă aparență, ca un altul îl crease în visele lui."

Leadership: Narațiunea care dă sens creației tale își câștigă întâietatea vizavi de expunerea clasică și impersonală a operei de artă, evidențiind relația dintre ceea ce se întâmplă faptic și sugestivitatea unei imagini care îți poate îmbunătăți viziunea?

Atunci când vine vorba despre realitate un singur lucru este cert: nu putem cere înfăptuiri pe plan material decât dacă luăm în considerare ceea ce ni se relevă prin vise, prin simbol, prin sincronicități și coincidențe. Iar ceea ce se arată ca o simplă aparență în lumea realității, poate să fie de fapt scânteia magică a unui vis din care nu te mai poți trezi niciodată.

Evident. Aș putea cu ușurință să-mi continui monologul într-un vis capabil să se prelungească la nesfârșit. și nu mai puțin să mă îmi asum un anumit tip de cunoaștere și inițiere în aventura căutării Sinelui. La fel cum artistul reușește prin intermediul picturii abstracte să transmită anumite mesaje privitorilor, pentru a le crea diferite stări emoționale. la fel aș putea să dau și eu formă unui conținut narativ splendid într-un cadru al amintirii, deci activând în mod aproape incomparabil niște conținuturi uitate de viață.

Ați observat că narațiunea mea poate să prindă contur atunci când logica visului din pictură se întâlnește cu logica visului din cuvânt?

Într-un spațiu unde anumite anxietăți se exteriorizează, aici artistul reușește să sugereze densitatea materiei fără a recurge la încărcări păstoase, la zgârieturi agresive sau acumulări excesive de opoziție ale realității, ci îmbinând cu succes tonurile delicate ale acuarelei cu adevărate explozii de culoare. Așadar, visul atrage atenția lumii prin modul în care îmi reflectez dinamica intelectuală în oglinda unor spații care induc acel touch de artă și cultură în cadrul intim al unui flux de imagini simbolice.

Încă ceva. Visul în care îmi cufund sufletul, gândurile și emoțiile, nu este un set fără sens de imagini fantastice care apar în legătură cu slăbirea rolului conștiinței, ci mai degrabă este un mijloc de transcendere a limitelor gândirii mele raționale, apreciat ca act intelectual care surprinde relație dintre ceea ce se vede și ceea ce este ascuns privirii necunoscătoare de artă.

Din perspectiva unui creator, narațiunea este o modalitate temporalo-spațială de expunere a unei lucrări de artă pe un teren privat: al unui vis care este ascuns de către conținutul manifest al acestuia. Sau, mai bine zis, narațiunea este expunerea unei imagini artistice în interiorul unei realități care depășește aria cunoscută a timpului și spațiului.

Visul producător al unui lungmetraj narativ este mijlocul unui artist de a pune în evidență pe pânză vibrațiile sentimentului de "Deja-Vu" ce reflectă combinația dintre ceea ce el trăiește

ca experiență și cele simțite de el ca amintiri durabile.

Nu uita că imaginea fabuloasă care îți îmbunătățește viziunea este chiar imaginea unui artist care își poate însuși zeci de personalități în planul mai multor realități care se suprapun.

Source: https://neculaifantanaru.com/visul-producator-al-unui-lungmetraj-narativ.html